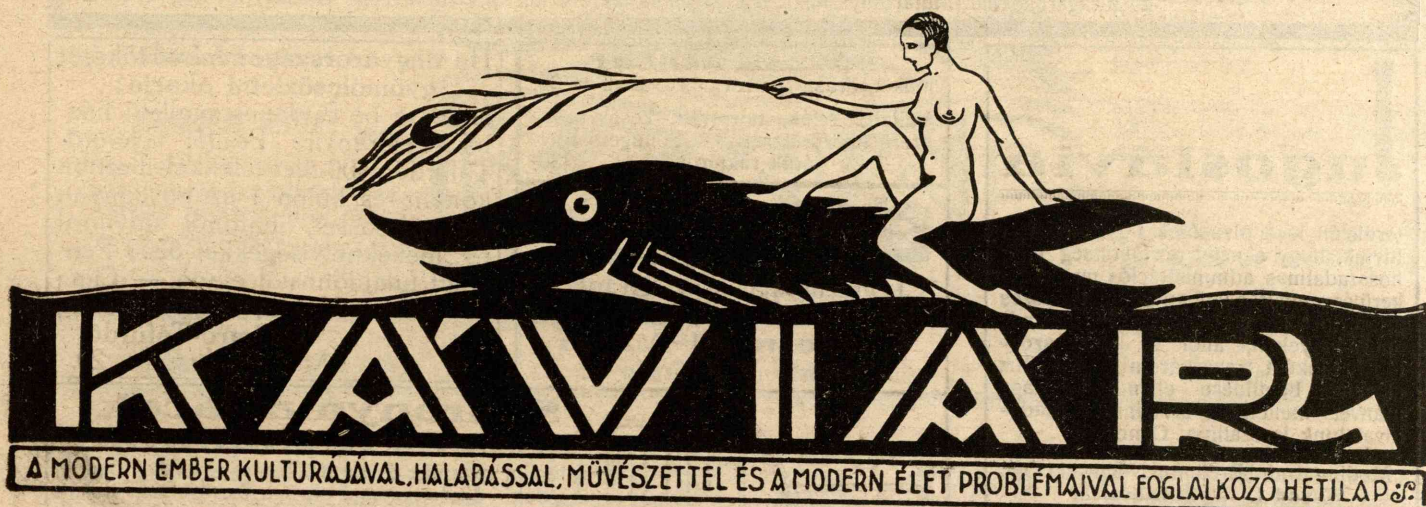

P. 2820

X. évf. 31. sz.
Timișoara, 1932 augusztus 2

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben: 25 lei
Párisban : 2 fr. 50 cent
Berlinben : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

Pihenés a szabadban
Fotó „Káviár” Timișoara

Intelligens urinő

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezet állandóan — ismeretlen ut társaitól — hanem vasuti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv- és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása, (elfogyott) 50 —
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon 1—26 szám, hibátlan összeállításban, a „Nőuralom” c. nagy sikert aratót regénnyel, kemény kötésben, Dinár: 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon, 27—52 szám, hibátlan összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” c. páratlanul érdekes cikksorozattal, kemény diszkötésben, Dinár 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel, bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Párisi Album, tíz darab páros képkel, Dinár 160.—
10. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon, angol vászonkötésben, Dinár: 50 —
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik, esztendeje, egy nagy kötetben, kötve, bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—

Megjelent

és fiókkiadóhivatalunk azonnal szállítja utánvét mellett az alábbi két új könyvet:

Hét szüzlány története
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben, külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

Nőuralom

kemény diszkötésben, bibliofil kiadás, külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

BOSZÁK ALBERT
műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szakszerű köszörülését. — Solingeni acél-árak raktáron. (30)

Dolly krém puder szeplőviz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerész
Timisoara, III. Dózsa és Pósta ucca sarkán

Ha Magyarországon fekvő tőkéjét gyümölcsöztetni akarja;
fektesse be Budapest melletti házba. Földrénvira Pesttől Gyömrő-Tófürdőn 400-öles telekkel, 2 szoba konyha és külön 1 szoba konyha gyümölcsös, baromfi udvarral és mellék helyiségekkel 6200 Pengőért, tulajdonostól eladó. — Cim: **Vajda, Magyarország Gyömrő-Tófürdő Mátyás Király-u. 20.**

Sodronymatracok, vas és rézbutorok
valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok, mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált árakban: 40

Bozsák M. és Fia R. T., Timisoara Tel.: 3-88
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál
Timisoara, I. Str. Primáriei 8.

IGIENA
fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos Timisoara, Gyárváros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és piperecikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHENYI KÁROLY vízvezeték, villany és csatornázási szerelő
Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29
Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házi telefon és gázkályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller
a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Divatcikkekben a legjobb beszerzési forrás: **„LOUVRE” divatáruház**
a józsefvárosi templommal szemben (4)

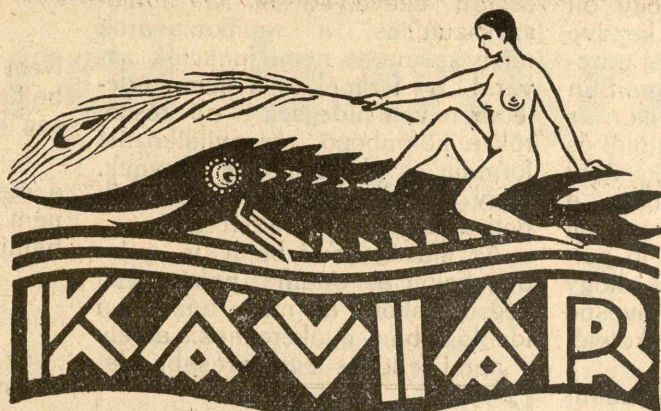
Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
tízetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Csehszlovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

Szexszuális bajok és szexszuálmorál

— Irta: Dr. Reich Vilmos —

Az utóbbi időben nagyon is sokat hánytorgatott és panaszkodott szexszuális bajok egyáltalán nem elszigetelten álló jelenségek. Ezek nem egyszerűen észszerűtlen szexszuálmorál következményei, vagy rosszakaratu emberek műve, hanem ez együtt az „észszerűtlen szexszuálmorállal” és „rosszakaratu emberekkel” egy elengedhetetlen, talán egyáltalán nem tudatos darabja a polgári társadalomnak.

Csak, mint bevezetést fogunk egy rövid pillantást vetni ezekre az összefüggésekre. Mindenekelőtt az alaptényezőit a polgári szexszuálmorálnak a következőkben foglalhatjuk össze:

1. Törvényes, azaz a polgári társadalomban elismert nemi élet csak a házasságon belül lehetséges.

2. Minden házasságon kívüli nemi tevékenység meg nem engedett, a német törvénykezelés egy nemrég történt ítélete értelmében egyenesen fajtalanítás. Az ifjúság ideológiailag önmegtartóztatásra törekedjen.

3. A nemi tevékenység a házasság keretein belül is csak korlátozva van megengedve; ott is csak a normális nemi tevékenység, mely az utódok létrehozását célozza.

Lássuk, mi értelme van ennek a szexszuálmorálnak? Amely a házasságból, mint egyedül meg-

engedett nemi életformából indul ki és a házassági ideológia így hangzik: csak egy partner és az életfogytiglan. Honnan ered ez a nagy érdeke és jelentősége a házassági intézménynek? Mi oka van ennek a fennmaradásának?

Ennek három oka van: egy közvetlen gazdasági, egy szociális és egy politikai.

A házassági ideológia gazdasági rugója az örökösödési érdekekben gyökerezik. Kifejezője annak a kívánságnak, hogy a vagyon, a termelési eszközök birtoka szét ne forgácsolódjon, hanem ezek a kiváltságok tovább öröklődjenek a gyermekek által. Ezt mondja ki a meghatározottabban Prof. Gruber egyik művében:

„Nekünk a nő tisztaságát, mint legfőbb nemzeti javat kell becsülnünk és ápolnunk, mert a nő tisztaságában van annak az egyetlen biztosítéka letéteményezve, hogy mi apái leszünk gyermekeinknek, hogy mi saját vérünkért szerzünk és fáradunk. E nélkül a biztosíték nélkül nincs biztos lehetősége egy belső családi életnek, ez a nélkülözhetetlen alapja aztán a nemzeti virágzásnak és az államnak. Ebben és nem a férfi önzőségében rejlenek a törvényeknek és szokásnak szigorú követelményei a nő érintetlenségére vonatkozólag a házasság előtt és hűségére a házasságban. A nőnél ebben a tekintetben

sokkal több forog kockán, mint a férfinél.

A második függvénye a házasságnak a polgári társadalomban gazdasági és szexszuális tekintetekben teljesen jogfosztott nő védelme. Az emberi társadalom története megmutatja, hogy a házassági intézmény nem természetes valami, hanem az akkor fejlődött ki először, amikor a magántulajdon oly fokra jutott, hogy a szexszuális viszony két ember között áruviszony lett. A házasság története a „rabolt” és „vásárolt” házassággal kezdődik. És pedig a nők voltak azok, akik rabolva, illetőleg vásárolva lettek. A nő ezáltal a férfi tulajdona lett és az ma is — a polgári társadalomban. A nő rabszolgasítása a házasság kezdete; de ahogy a rabszolga — akármilyen rosszul is ment sorsa a gazdájával való szolgai viszonyában bizonyos védelmet élvezett attól, úgy a nő is. A védelem mindenekelőtt gazdasági. A házasságon kívül a nő a legnagyobb gazdasági és szexszuális nehézségekkel találkozik. Innen van az, hogy a nő annak dacára, hogy a házassági intézménytől többet szenved, mint a férfi, mégis inkább van mellette.

A házasság harmadik oka a politikai oldal; a legkevésbé ismert és éppen ezért talán nem a leglényegtelenebb. Ez a hátvédje a polgári családnak, amely egész

szervezete szerint olyan, hogy ott a gyermek kora ifjúságától kezdve polgári ideológiát vesz fel magába. Ebben az ideológiagyárban tanulja meg a gyermek fiatalon az apja tekintélye előtt meghajolni és az apa a mintája minden későbbi autoritásnak. Egy önálló, a családi kötelekben elnyomott ifju a legjobb feltétele egy jó polgárnak. Ellenéselben látjuk, hogy a forradalmi ifjúság többé kevésbé kiszakítja magát a családi kötelekekből.

A házassági nemi forma azonban nemcsak korlátozást tartalmaz a szexuális életre vonatkozólag, hanem jelenti egyben a házasságon kívüli és előtti nemi élet teljes elnyomását.

A szexuális elnyomása már a kis gyermek nevelésénél kezdődik, a kamaszkorban, a nemi érés korszakában folytatódik és végül azokban a nehézségekben, amelyeknek az érett korban a házasságnélküli nemi élet — különösen a nőre nézve — ki van téve, fejeződik be.

A szigorú házassági ideológiából vezetődnek le pontról-pontra a szexuális bajok. A házasság-előtti tisztaság követelményével elvonatnak a leányok a nőtlen férfiak elől. Ez egyet jelentene azzal, hogy a férfiak is önmegtartóztatva éljenek. Vagy pedig a nőtlen férfiak kényszerítve vannak felkeresni azokat a nőket, akik a munkanélküliség, a nyomoruságos családi viszonyok és az élelnívó emelésének meglehetősen csalogató kilátásai folytán prostituáltakká lesznek. A prostitúció egyébként a nemi élet eldurvulását is magával hozza, mert a szerelem is áruvá lesz ezzel, másrészt pedig a gyöngéd szerelmi vonatkozások a prostituálttal való viszonyban teljesen ki vannak kapcsolva. A prostitúció és házasságtörés, ezek a kiegészítő jelenségei a polgári házassági morálnak.

Mivel a házassági ideológiára való tekintettel a szexuális nevelés tökéletesen negatív, azaz ami nemi vonatkozás, minden el lesz nyomva: az elnyomott szexuális erő beteges lelki fejlődésekben talál kiutat.

A lelki megbetegedések, a nemi

ösztön eltévelyedései, a homoszexuálisítás, a munkazavarok nagy száma, a nemi funkciók zavarai a férfinél és a nemi értelemben vett hidegség a nő részéről, a különböző megnyilatkozási formája és oka annak a ténynek, hogy a szexuálisítás nem követeli a természettől előírt utat.

Az ifjúság nemi bajai is, mindenekelőtt az onánia nehézségei, végső fokon a mai házassági ideológiában gyökereznek, amely a nemi fejlődés legviharosabb ide-

Mi lenne, mondd?...

Vigyázva lép a nő, a drága
ragyogva lejt az utcasárba,
de érzi már, hogy szemem
magába issza.

Mégse pillant soha vissza,
szeme merengve messze néz...

Mi lenne mondd, te nő, te
drága?

ha egy fehér és furcsa kéz
a csuklód megfogná hirtelen
s te felsikoltnál: Istenem!
és sirva mondanád: ó, ez
fáj;

de durva kézzel huzva
hátra
és ráhajolna forró szádra
egy árva száj?
A szájam...

Mi lenne, mondd?

jében önmegtartóztatásra készlet és ezért az ifjúság minden nemi tevékenységét bűnnek vagy kártékonynak minősít.

A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy ezzel a szexuális neveléssel éppen az ellenkezője lesz elérve, mint amit céloztak. A szexuális értelemben immorális: bujaság, állandó nemi vágyódás, nemi szorongások, a karakternek, a hazudozásra és titkolódzásra való elhajlások az eredményei.

Mikor a férj utazik.

— Miért utazol olyan sokat? Nem is képzeled, mennyi megpróbáltatásnak van ilyenkor a feleség kitéve...

— Jó, jó, de ha ki is vagy téve a megpróbáltatásnak, azért még nem kell mindjárt meg is próbálni!...

Première előtt.

— Miért vág a vőlegény olyan savanyu arcot? Attól fél, hogy ma este nem lesz sikere?

— Talán inkább attól, hogy sokat kell majd ismételni?

A modell.

— Tehát modell vagy?

— Nem. Ez csak ürügy arra, hogy akárki előtt levelközhessem.

Enyelgés.

— Ernő, maga hazudik. Azt mondja, hogy szeret és lágy az orra, tehát hazudik.

— Édes Micikém, higgye el, tudok szolgálni más bizonyítékkal is.

Leégett.

— Igazán irigylem a kutyáját, Micike. Szívesen a helyében lennék, látom, nagyon szereti.

— Ah, ne mondja, éppen ma viszem levágtatni a farkát...

A férj.

— Szó sincs róla, valahányszor megcsalom a feleségemet, mindig érzek valamit.

— Mit?

— Jót.

Hasonlat.

— Látja Kovács ur, a házasság olyan, mint a hideg víz; az ember fél, amíg bele nem ugrott, de ha egyszer benne van, egész tűrhetőnek találja.

— Csakhogy a vízből, ha lehült az ember, ki is mászhat.

A szexuális élet szenzációja. Végre sikerült a technika csodás előretörésének, olyan finom és mesterien konstruált gumi készüléket gyártani, melynek segítségével a penis — anélkül, hogy azt a gumikészülék takarná, tehát a természetesség csorbitása nélkül — azonnal merev állapotba jut és marad mindaddig, míg a készülék rajta van. A készülék észrevehetetlen, érezhetetlen és hogy nagyszerűen bevált, erre vonatkozó kétségtelen bizonyítékokat fog találni prospektusunkban, melyet 30 lei román, vagy bármely állam ennek megfelelő postabélyege ellenében diskretnen bérmentve küld: **Gumi Export, Budapest, Népszínház ucca 13. K.** Párisban, Bécsben, Berlinben és minden világvárosban a legelőkelőbb gyógyszerárakban kapható.

A kairói bankrablók

Mr. Thomson, a Banque of Kairó igazgatója felkapta fejét az előtte heverő hatalmas iratcsomóból. Személyi szolgálataira rendelt inasa állt előtte és egy névjegyet nyújtott át neki.

— Ez az ur óhajt beszélni nagyságoddal!

Mr. Thomson megnézte a névjegyet. Frederic Hobbs, a Pharamount filmgyár műszaki igazgatója.

— Vezesse be, John!

S már nemsokára ott ült előtte az illető őszhaju ur, egy kényelmes fotelben, feltűnő eleganciával öltözve és széles gesztusokkal kísérté előadását, melyet a bankigazgató udvarias érdeklődéssel hallgatott.

— Egy bankrablási jelenetről van szó, melyet itt szeretnénk felvenni az Ön bankjában, kedves igazgató ur, ha lesz szíves csekély tíz percre átengedni nekünk a páncélkamrát és az ahhoz vezető folyosót. A főszerepet maga Harry Piel, a kitűnő művész fogja eljátszani, különben itt is van, az ujság is ír róla — folytatta az elegáns ur egy ujságot adva át a bankigazgatónak. Az előző napi helyi lap volt, melyben az angol kolóniát arról értesítik, hogy felvételek céljából a napokban a városba érkezik Harry Piel, a híres moziszinész.

— Ha kívánja nagyságod, a papírjaimat is bemutatathatom...

A bankigazgató azonban tiltakozott:

— Oh, kérem, nagyon szívesen rendelkezésükre állok az uraknak, csak az időpontot szeretném tudni.

— Most rögtön szeretnénk elvégezni, mert azután egy üldözési jelenet következik, melyet még szintén ma szeretnénk befejezni.

— Ahogy parancsolja... mikor jönnek az urak?

— A művész ur, a rendező és az operatőrök már értesítve vannak és minden percben megérkezhetnek. Volna olyan kedves addig engem a tereppel megismertetni.

Az igazgató felállt. Együtt hagyták el a szobát és nemsokára az összes tisztviselők kíváncsi pillantásainak keresztüztében sétáltak végig a bank hatalmas terméin a

főkönyvelő üvegfallal elkerített fülkéje felé. A már idősebb férfi rögtön felállt asztala mellől és eléjük sietett. Az igazgató bemutatta őket egymásnak és röviden elmondta, hogy miről van szó.

A könyvelő szolgálatkészen mutatott egy a háttérben levő ajtó felé.

Erre vezet az út a páncélfolyosóra és az acélkamrákhoz... tessék parancsolni... nálam vannak a kulcsok...

Mr. Hobbs még megállt egy pillanatra.

— Kedves főkönyvelő ur, még egy szívessegre kérném.

— Tessék parancsolni!

— Aktiv részvételére volna szükségünk a felvételnél.

— Hogyan?

— Mindjárt megmagyarázom. A jelenet úgy történik, hogy az íróasztalánál dolgozó könyvelőt két rabló megtámadja, összekötözi a száját betömik és így hajlítják végre a rablást. Erre a kis szerepre igazán nem érdemes külön színészt alkalmazni, de azután, bocsásson meg, Ön olyan egyszerű könyvelő típus, hogy keresve sem találhatnék jobbat. Arra kérem tehát, vállalja el azt a kis szerepet, hagyja

magát néhány percre megkötöztetni.

A bankigazgató is mosolygott, a könyvelőnek is tetszett a dolog.

Ezalatt a bank előtt két autó állott meg. Egy hatalmas galambszürke turakocsi és egy kis zöld taxi. Utóbbiban voltak a színészek és két felvevőgép, előbbiből pedig egy ur szállt ki és felsietett a bank lépcsőin. A bankigazgató azonnal ráismert benne Harry Pielre.

A kiváló művész láthatóan sietett, éppen csak futólag fogott kezelt a kissé meghatatlan hajlangó direktorral, pár odavetelt szóval megköszönte a szíveségét, azután mr. Hobbs-hoz fordult:

— Szeretném, ha megkezdhetnénk...

Az operatőrök bejöttek a gépekkel és elhelyezkedtek. Két gyanusan öltözött alak pedig egy hatalmas utazóbőröndöt cippelt be a páncélfolyosóba.

— Ezek lesznek a rablók és abban fogják elszállítani a rablott holmit — magyarázta mr. Hobbs és jelt adott a felvétel megkezdésére.

A hivatalnokok kíváncsi tömegbe verődtek, a könyvelő sietve visszaült asztalához és a két felvevőgép berregni kezdett. Csakhamar megjelent a két rabló is, hátulról letelepítették a könyvelőt, megkötözték, szájába egy kendőt dugtak, aztán eltűntek a páncélszoba felé vezető úton.

Most az ellenkező irányból megjelent Harry Piel. Óvatosan jött, habozott, kémlelt, meglátta az összekötözött embert, meghökkenve vizsgálódott, fürkészett, gondolkozott egy ideig, majd hirtelen kést véve elő a zsebéből, ki akarta szabadítani kényelmetlen helyzetéből. De ebben a pillanatban valami gyanusat hallhatott, mert mozdulatlannak maradt, a következő pillanatban pedig villámgyorsan az asztal alá bujt. Erre ismét a két rabló jelent meg, vállakon cipelve, mélyen meggörnyedve a hatalmas utazó bőröndöt.

— A bankigazgató odafordult mr. Hobbs-hoz:

— Tényleg olyan nehéz az a bőrönd?

— Természetesen. Teleraktuk kövekkel, hogy a jelenetet annál természetesebben lehessen megjátszani.

A rablók már a kijárat felé tartottak. Harry Piel előbujt és utánuk surranva, követte őket. Természetesen a fellevőgépek is, operatőrjeikkel együtt, szüntelenül katogva, nyomukban pedig a hivatalnokok kíváncsi serege. A bank előtt a rablók feldobták a bőröndöt a galambszürke autóra, felugrottak rá és elindították a motort. Harry Piel azonban az indulás pillanatában mögójük surrant és hátul az autóra kapaszkodott. Az operatőrök gépeikkel gyorsan a zöld taxira ugráltak és utánuk haladva, vették fel a jelenetet.

A két autó csakhamar eltűnt a nézők szemei elől, a hivatalnokok lassan visszaszállingóztak helyeikre és csoportokba verődve tárgyalták a különös eseményt, míg egyesek a még mindig megkötözve heverő könyvelőt kacagták, aki kétségbeesetten nyöszörgött és igyekezett kiszabadulni kötelékeiből.

II.

A Hotel du Nil igazgatója hajlongva vezette fel a szálloda első emeletére hírneves vendégét. Miss Morton mosolyogva fordult barátnőjéhez, a New-York Herald kitűnő munkatársához, Miss Modinhez:

— Látod, Dulcie, a te réveden a hírem már ide is eljutott, pedig ide igazán csak pihenni jöttem...

A szálloda igazgatója mosolyogva dörzsölte a kezét.

— És reméljük, hogy pihenése sikerülni fog, miss Morton.

Lassan haladtak fel a lépcsőn. Miss Modin már három hete Kairóban tartózkodott. Az egyiptomi források miatt jött ide, mint lapjának tudósítója. Ezt az alkalmat használta fel barátnője, a hírneves detektív, hogy őt meglátogassa, gyönyörködje a Nilus szép vidékeiben, szóval pihenjen egy kicsit, azután a sok izgalmas hónap után, amelyben New-Yorkban bőven része volt az utóbbi időben.

— Itt a lakosztálya, kedves miss Morton — állt meg hirtelen az igazgató, egy szárnyasajtó előtt és folytatta volna, de az ujságíró nő közbevágott:

— Kedves Ellie, akkor én már megyek is, csak azt akartam tudni, hogy hol keresselek fel. Egy rövid órai dolgom van a szerkesz-

tőségben, éppen, mielőtt elébed mentem volna az állomáshoz, telefonáltak, hogy valami sürgős feldolgozni való szenzáció van. Persze, előbb téged akartalak látni — fejezte be mosolyogva.

— Szervusz Dulcie! — rázta meg miss Morton barátnője kezét, aztán az igazgató kíséretében belépett a lakosztályba. Az igazgató mentegetőzve vezette végig a szobákban:

— Egy háló, egy fürdőszoba és egy ebédlő... de bocsásson meg, ha az ebédlő még takarítatlan, de a forgalmunk óriási. Ezt a lakosztályt is csak ma reggel ürítette ki valami Frederik Hobbs nevű igazgató és még nem tudtuk rendbe hozni. Mig azonban meg méltóztatik fürdeni, minden rendben lesz.

— Akkor hát ez is még bizonyára mr. Hobbs tulajdona — jegyezte meg miss Morton, egy ujságot emelve fel az egyik székről.

— Igen, bizonyára ő hagyta itt.

— Annál jobb — mosolygott a detektív — legalább fürdés közben elolvashatom a legujabb híreket.

Az igazgató lávozása után egyenesen a fürdőszobába sietett, megnyitotta a csapokat és vetkőzni kezdett. Szép, arányos, kisportolt teste volt; nyulánk, fiús, s mikor a kombiné is lekerült róla, egy pillanatig ott állt pompás meztelen szépségében. Mellei csodálatosan gömbölyűek voltak és büszkén, dacosan állottak fel, combjai hosszukásak, izmosak... aztán egy gyors mozdulat és bent ült a gözölgő, meleg vízben.

Hátradőlve a kádban, egy ideig pihenve élvezte, amint a víz mohó bujasággal nyaldossa körül a testét, majd az ujság után nyult és olvasni kezdett. A legujabb híreket azonban már a hajón elolvasta és éppen leakarta lenni az ujságot, mikor az utolsó oldalon piros ceruzával körüljelölt hírecske keltette fel a figyelmét. Arcán kellemes meglepetés látszott. A hír ugyanis Harry Piel Kairóba való érkezéséről szólt.

— Tehát Harry itt lesz — mosolygott maga elé és földre csusztatta az ujságot. — Nohát ez pompás lesz! Micsoda szép napokat fogunk eltölteni.

III.

Miss Morton nyugtalanul, csillogó szemekkel unszolta barátnőjét, aki ott ült vele szemben egy fotelben és egy percre megakadt elbeszélésében.

— És a hivatalnokok gunyos nevetéssel állták körül a megkötözött könyvelőt és ugratták a dicsőséggel, melyet a filmszínészi pályán elért. Csak mikor az igazgató is megjelent közöttük, láttak hozzá a kiszabadításához. De mennyire elképedtek, mikor látták, hogy alig szabadult meg kötelékeiből, vad kétségbeeséssel rohan a páncélfolyosóra. Megdőbbenve néztek egymásra és nem tudták mire vélni a dolgot. Már utána akartak menni, mikor az ismét megjelent az ajtóban, arca halálsápadt volt, homlokára verejték ült ki és ajkai hangtalanul rángatóztak. Mint egy részeg, tántorgott az íróasztaláig, ott a székre roskadt és feje az asztalra hanyatlott.

— Igazgató ur — dadogta rémülten — azok az emberek, mikor megkötöztek, kivették zsebméből a páncélszoba kulcsait és a bank minden pénzkészlete eltűnt...

— Ez volt hát az a nagy szenzáció, amiért berendelték? — kérdezte barátnőjét miss Morton.

— Ez. Hát nem szenzáció? Nagyszerű trükk...

— Sőt elsőrangú... és az egyik fonál már a kezemben is van...

Dulcie csodálkozva bámult barátnőjére, ez azonban felelet helyett kihozta a fürdőszobából az ujságot és átnyújtotta neki.

— Olvasd csak ezt a hírecskét! Dulcie izgatottan ugrott fel.

— De hiszen ez nem igaz!

(Folytatjuk)

Valóban tanulságos története a gyönyörökre és bujálkodásra dusan felszerelt Kéjfy inasnak,

amely feljegyeztetett vala a komoly és bölcs férfiak tanulmányai és a könnyüvérű ifjak és asszonyszemély némberek elrettentése céljából stb.

— Közli: BAR-VÁN —

A kedves hajnal lágy, egymást változtató színei elsápasztották az égen a holdat, mikor a táncmester aláereszkedett az Iszapos partján, hogy csónakba szálljon. Őván a viztől csipkés zsákmányát, maga alá rakta azokat és evezőt ragadott kezébe, sebesen megindítván csónakját, szándékozva még a nap kelte előtt átérni a tulparti városba. Ez a város, mely nevezetett Kevésbé Tiszta Erkölcsű Polgárok Lakhelyének, régidő óta riválisa volt, a Tiszta Erkölcsű Polgárok Tiszta Lakhelyének. És polgárai elkeseredett harcot vívtak a másik város polgáraival, hogy a püspök urat a maguk városába csábíthassák, letörölve ezzel a város csufnevét. Meg is ragadtak minden alkalmat, hogy bünt tudjanak bizonyítani a Tiszta Erkölcsű Polgárookra.

És ime a Kecses táncmester e város felé irányította csónakját. És megis érkezvén oda, a viz partján kikötött. Aztán hóna alá nyalábolva a fehérenemüket, végigsiklott a szűk sikátoron s a polgármester háza alá érve, megdöngette annak kapuját a kopogtatóval. Az álmos arcú szolgáló megnyitá a kaput, aztán bevezette a házba a táncmestert s ment felébreszteni urát. A polgármester abbahagyta hitvesének szorongatását és méltóságteljes arcot öltve fogadta vendégét.

— Ki vagy te, ki megzavartad reggeli ájtatosságomat és mit kívánsz tőlem?

A táncmester meghajolt a város ura előtt.

— Vajjon él-e még e város lakóinak szívében a bosszu a tulsó város iránt s kívánnak-e élni az-zal?

A polgármester haragos arccal ugrott ki az ágyból.

— Bizony mondom, hogy él s lesve várjuk az alkalmat, hogy megbosszuljuk a városunkon esett szégyent.

A táncmester a ruhacsomóból magasra emelt egyet s jámbor arccal szólott:

— Imé a bosszu eszköze!

Aztán sátáni mosollyal hajolt a polgármesterhez és beszédbe kezdett, hogy elmondja a tulsó városban történt eseményt, de a polgármester az első mondatoknál riadtan nézett asszonyára, ki lesütött szemmel, de dobogó szívvel hallgatta az idegen szavait. A polgármester karonfogta az idegent és

a folyosóra vonszolta, ott aztán nagy élvezettel hallgatta az éjszakai történeteket. A végére érve ujjongó nevelésben tört ki s a táncmester vállára csapott:

Ravasz fajzat vagy te, de városunk nem lesz hálátlan hozzád! Felkeltem a tanácsbélieket, aztán megvünk a püspök urhoz.

— Eredeti felvétel —

VI.

A különböző koru és ábrázatu tanács urak igen nagy örömmel hallgatták végig a táncmester előadását a tulsó városban lefolyt eseményekről és zajos helyesléssel fogadták a polgármester indítványát, mely szerint a püspök ur tudomására kell hozni a történeteket. Felszedelőztek és vitték magokkal két nagytermetű alabárdost, átkelvén az Izsaposon. Kedvvel fogadta őket a jó püspök, ki ment volt a kapzsiság ördögétől és eltelve az igazságszeretettől, buzgón tisztelve az Eget, élt a földi gyönyöröknek.

— Mely becsületreméltó szándék vezérelt hozzá, gyermekeim?
— kérde a püspök.

— Dicsértessék az ur és az ő szentéletű szolgálja!

— Mindörökké!

— Sulyos váddal jövünk hozzád, szentatyá, kérve téged, hallgasd meg hivednek szavát, kit hívnak Kecsesnek és foglalkozása táncmester.

A püspök ur gyanakodva nézte végig a mestert.

— Ki ellen szól a vád?

— Székvárosod lakói ellen, — szólott a táncmester, restelkedve téve kereszbe lábait, mintha a rajta végrehajtott ítélet a ruhán keresztül is látszana.

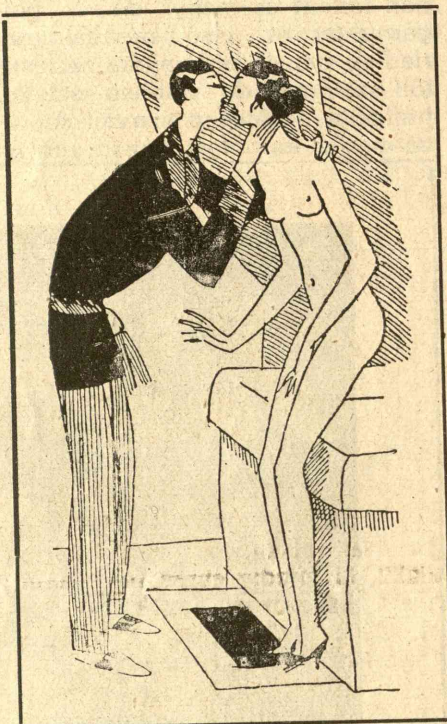
— És mit tartalmaz?

— Sulyos bűnök, melyeket a székváros előkelő családjainak némberei követek el, megsértvén ezzel a parancsolatot. Tanuja voltam annak, hogy a városvégi lakallan házban a polgármester felesége, a lánya, a három tanácsnok felesége, valamint a patikus felesége és lánya, buja játékot űztek a Bicegő szobrász Kéjfy nevű inasával.

— Mit értesz ezalatt?

— Atyám e fiatalembert az Ég hatalmas erővel verte meg, mivel négyszeresen bírja egy férfi erejét. Tudomást szereztek erről a fentemlített asszonyi állatok és hogy személyesen győződjenek meg róla, az éjszaka felkeresték az ifjút a városvégi házban. Én véletlenül arra járva figyelmes levék a kéjes sikongatásokra, megtudni ennek okát, benéztem az ablakon. Elszörnyedve láttam, mint tehénked-

nek eme némberek az ifju alá, aki sorbavéve őket, közlekedett velük. Ez pedig, miután végzett az asszonyokkal, a lányzókhoz tartott és azoknak vette el szüzeségét, melyet e bűnös teremtések nem resteltek örömmel átengedni. A püspök ur eliszonyod a hallgatta e fertelmes történetet, majd észrevéve a függöny mögött hallgatózó szolgálóját, egy könyvet vágott hozzá. Aztán lángoló arccal emelkedett fel székéből s megragadta a táncmestert.

— Rettenetes váddal illetted városunk előkelő polgárainak asszonyait. Ha bizonyítani tudod vádadat, rettenetes büntetéssel sújtom ez ifjút és a némbereket, ugyisintén e várost, melyet az ördög fertőzött meg. De ha alaptalanok e rágalmak, fejedet vesztel!

A Kevésbé Tiszta Erkölcsű Polgárok Lakhelyének polgármestere örvendezve hallá e szavakat és szapora mozdulatokkal teregeté a püspök ur elé az asszonyi ruhadarabokat.

— Való igazat mondott az idegen. Ime a parázna személyek alsóruhái, melyeken érzik még a kéjelgés ördögének lehelete és verejtéke. A szent pap felismerte

a ruhákba varrt cimereket és undorodva septe le asztaláról a ruhanemüket s haraggal kiáltott fel:

— Jaj nektek bűnösöknek és jaj neked Város, mely neveltetted őket!

(Folytatjuk)

Intim kabinet

Még egy anyósvice

— Megtalálták az anyósomat, aki a múlt héten eltűnt.

— És mit szolt, mikor megtalálták?

— Semmit.

— Akkor drágám, az nem a maga anyósa.

Megmagyarázta...

— Miért tesz üres papirlapot a borítékba?

— A feleségemnek irok és egy hónapja nem beszélünk egymással.

Enyelgés

— Felbontjuk az eljegyzést! Add vissza a karikagyűrűt, amit vettem neked!

— Azt már nem. Az van belevésve: örökké a tied --

Szülői gondosság

— Anyukám, megnézhetem a napfogyatkozást?

— Igen, fiacskám, de ne menj nagyon közel hozzá!

Kocsikázás közben

— Vigyázzon, Géza, el ne gázolja azt a nőt avval a kutyával. Valamikor a legjobb barátnőm volt, most pedig úgy haragszik rám, hogyha találkozunk, megfogja a kutyája farkát, csakhogy az ne csóválhassa.

Gyerekszáj

— Mond, Palikám, miféle kék folt az az apukád arcán?

— Anya-jegy.

Kedves gyermek

— Anyuka, én olyan egyedül érzem magamat, szerezz nekem egy kis testvérkét. Apukának nem is kell tudni a dologról.

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldöncszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTON BOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros

A kenti kastélyban

Amikor Pimsetton Bell hercegnő hazatért Kentbe, ősi kastélyába, fő löttébb rosszkedvűnek tűnt. A négy alezant maga hajtotta be a park közepébe éktelen ostopattogtatással és a könnyű szekérrel végiggázolt az illatos hortenziákon. A kenti kert fölött már alkonyodott. És a hercegnő sápadt arcával a nagy fekete kalap alatt, s haragos orrcimpáival valami zord és romantikus női árnyak, haragos heterának rémlett.

A majordomus remegett, a cselédesség buji előle. Amilyen bolondos és rendkívüli asszony, még felgyújtja a kastélyt, vagy kinyitítja a felső pitvar vasketreceit, ahol sivarlelkű pumák nevelődtek. De csak felszaladt a tornác márványlépcsőin s a szoknyáját térdig felrántva, a fehér pávákat rugdalta fel, melyek ottan gubaszkodtak.

És élesen kiáltott:

— Rosalie! Rosalie!

Egy kis francia menyecske ez, az ujdonsült szobaleány, aki alig két hete érkezett napfényes honából. Két kék szeme, csillogó és okos szeme valósággal bevilágította a tornácot, mikor nagysietve megjelent a hercegnő előtt.

— Rosalie — szólott az előkelő hölgy izgatottan — a végsőkéig el vagyok keseredve. A pumák a ketrecekben nem unatkoznak úgy, mint ahogyan én Londonban unatkoztam. Te francia vagy, te meg fogod érteni egy hevülő női szív elzsibbasztó csalódását. Pont hét napig voltam a Savoy Hotelben. És egyetlenegy kellemes órát nem töltöttem ott. Egyetlenegy szeretőm sem volt.

— Szegény, drága hercegnő — felelte Rosalie a bizalmas komorna gyöngédségével. És csendesén hozzátette: — Majd találunk itthon valakit, valami szép szál legényt a kenti mezőkről.

— Rosalie — mondta hevesen — ha te csakugyan találsz nekem valakit, egy férfit, valami szenvedélyes marcona és mégis gyöngéd ifjút, aki ugyszóván kerékbe tör kéjes eszközökkel, fényesen megjutalmazlak. Komorna helyett a felolvasónőm lesz és kitűnően fogsz mulatni, mert micsoda könyveim vannak nekem, micsoda szuggesztív és rendkívüli képekkel, a legkülönösebb helyzetekben. Arról nem is beszélek, hogy a tavalyi ruháimat mind átnyujtom neked és a fizetésedet fel-

emelem. Már ekkor a kastély termein át a hálósobába értek. Rosalie a nagy tükör előtt levetkeztette a vibráló hölgyet, isteni, bár egy csöppet férfias testét kihámozta az ezüstös bőr felcsillanó derűjével a csipkék és selymek fodros tömegéből és amint előtte térdelt hirtelen csókolni kezdte felséges combjainak belső érzékeny puhaságát, majd hirtelen az ölébe furta az arcát.

— Ah, te... hát ezt is tudod — lihegte a hercegnő — ne így... gyere az ágyba... előjátéknak nagyon szeretem az ilyesmit...

Egy félóra múlva bágyadt mosollyal feküdt a selyempárnák között és szemei buja fényben csillogtak. Kedveskedve simogatta a Rosalie fűrtös fejét, aki annyi gyönyörben részesítette az ímént és ábrándosan mondta:

— A kenti mezőkről hozzád valakit... egy pásztorfiuról álmodom, Rosalie...

— A pásztorfiuk most már alszanak — jegyezté meg Rosalie.

— Hát valakit, aki nem alszik, valakit, ki mindig ébren tud lenni, ha egy asszonynak szüksége van rá. És a jövő a tied, Rosalie. A Pimsetton hercegi nemzetség — csak olvasd el Angolország történetében a leghálásabban jutalmazza a hű szolgálatokat.

A fiatal asszony eltávozott, aztán nemsokára két árny suhant az éjszaka sötétségében a hercegnő hálósobájába felé. Az ajtóban a menyecske maga szabadította meg a látogatót minden felesleges ruhájától és odavezette az ágyhoz, a türelmetlenül várakozó urnője karjai közé...

...Másnap délből Rosalie beosont a hálósobába és a nyoszolya elé térdelve halkán kérdezte:

— Nos, drága hercegnő?

Pimsetton asszony csalódottan legyintett a kezével.

— Hah! — kezdte franciásan — szárnyalás és lendület nélkül való ügy volt, amelyet az angol ember is produkál. Ennél még a te csókjaid is többet értek. Tulsok heveskedés éppen azon a ponton, ahol némi meghatottság és gyöngédség szükséges. Semmi melódia, semmi távlat, merőben sportszerű robot, mint egy golf- vagy krikett-parti.

— Egyszóval ma még nem vagyok felolvasónő — felelte Rosalie

szomorúan, a fizetésemelésre és a szuggesztív képekre emlékezvén.

— Nem, de holnap már az lehetsz! — szólott a hercegnő buzdílóan.

A kenti park fölött ismét leáldozott a nap, az éjszaka is elmúlt, már reggeledett, dél lett, sőt délután és a hercegnő hálósobájába még mindig nem lehetett bemenni. Már-már estebédhez szólott a kastély harangja, mikor az urnő is csengett végre.

Az ágyon ülve, fáradt, de ragyogó szemekkel fogadta Rosaliet, valami nagy szédület és olthatatlan öröm mámorában.

— Ah Rosalie! — mondta izgatottan — nem is a komornám, nem is a felolvasónőm, de a legelső barátnőm leszel. Vedd fel a ruháimat, a selymeimet és végy annyi pénzt, amennyit csak akarsz. A Pimsetton család tudja, hogy mi a hála.

— Tehát drága hercegnő, ezuttal meg volt elégedve? — kérdezte a fiatal asszony egy csöppet remegve. A mostani férfi bevált?

— Menyei volt, isteni volt, titánkodó és gyöngéd, mint a gyermek, kegyetlen és mégis olvalag, gyilkos és feltámasztó, ritmikus és kimeríthetetlen. Ott, ahol más hőrögve hull le az örvénybe, ő tovább száguldott velem a kábító vegtelenségbe. Én sokat kibírok, de a hatodik támadás után már kegyelmet kellett kérnem.

— Kegyelmet, igen, tudom — rebegte Rosalie.

— Tudod? Honnan?

— Hercegnő — felelte Rosalie mélyen meghajolva — a ma éjszakai férfi az én uram volt. KLÁRI

A világháboru erkölcstörténete

~ A homoszekszuálítás a háboruban ~

(Az urningok háborus kedve. — Bajtársiasság, baráti párok, liszt és szolga. — Nőies urningok és transvestiták. — Nőimitátorok a harctéren)

A homoszekszuálításról a háboruban, különösen Németországra való tekintettel, ahol ezt a kérdést a háboru alatt is nagy figyelemmel kísérték, értékes feljegyzéseket találunk a dr. Magnus Hirschfeld vezetése alatt működő tudományos bizottság jelentéseiben, mely bizottság célul tűzte maga elé kutatás útján végre világosságot deríteni abban a tekintetben, hogy az egynemű személyek egymásiránti szerelme, az úgynevezett homoszekszuálítás nem bűn, vagy bűntett, hanem egy a természet által egy bizonyos számú emberbe mélyen beoltott érzelemdirány.

A homoszekszuálítás jelentősége a háboruban, mely a férfiak rettenetes tömegét szakította el a másik nemtől, már felületes szemlélésnél is fontos ténynek látszik, mellyel már békeidőben is sokat foglalkoztak. Általánosságban tulásba vitték ezeket az elképzeléseket a hadseregben és tengerészetben elterjedt homoszekszuálításról és pseudohomoszekszuálításról (utóbbi az olyan férfiak egymásközi viszonyát jelenti, akik más-különbben normálisak, csupán a rendes nemi érintkezés hiányában kényszerűségből folyamodnak ehhez a módszerhez). Mindenesetre a katonai hatóságok, különösen azokban az országokban, melyeknek törvénye tiltja ezt a természetellenes erkölcs-telenséget, behatóan foglalkoztak ezzel a problémával. Ez volt az eset különösen a központi hatalmaknál, míg az entente-országoknál az egynemű érintkezés üldözése ismeretlen fogalom volt.

Különös jelentőségre jutott ez a dolog az osztrák hadseregénél, mikor Redl ezredes éveken át üzött kémkedése napfényre került. A homoszekszuálítás érzelmű ezredes,

aki a Monarchia kémiszolgálatát vezette, áldozata lett saját szenvedélyének, mert a Bécsben akreditált orosz katonai altasé tudomást szerzett erről a körülményről és az ezredest a homoszekszuálítók előtt már oly jól ismert fenyegetésekkel kényszerítette, hogy az osztrák vezérkar mozgósítási terveit az oroszoknak kiszolgáltassa.

Hogy miként állt a dolog e tekintetben a háboruban, tájékoztat

főltte. Természetesen, aki gyanutlanul jár az életben, annak nem fog feltűnni semmi. Más az eset azonban a szakértőnél. Ő mindenütt meglátja rögtön az urningokat a hadseregben éppen úgy, mint a tengerészetnél és repülőknél, az előkelő huszárezredekben éppen úgy, mint a trén utolsó kocsisai között. Hogy sok embernek az a benyomása, miszerint a tisztek között sokkal több a homoszekszuális, mint a legénység között, ennek oka abban rejlik, hogy a tiszti exponált állása következtében sokkal gyakrabban keveredik aférba, mint az egyszerű katona. Az én tapasztalataim szerint azonban számuk aránylag egyforma úgy a tiszteknél, mint a legénységnél. Az altisztek között kevés a homoszekszuális. Ez nem az urningoknak való foglalkozás. És ha vannak is közöttük ilyenek, ezek többnyire ki lépett tisztek, akik a háboru kitörésekor, mint közlegények újra beléptek a hadseregbe és fokozatosan előléptek.

A háboru kitörése mindenesetre érdekes jelenséget hozott magával, mikor feltűnően sok homoszekszuális férfi valósággal átszellemülten önként jelentkezett katonai szolgálatra. És köztük nagy volt a száma azoknak is, kiket a rettegett 175. § és a társadalomnak az egynemű szerelem iránti megvetése már háboru előtt arra kényszerítette, hogy külföldre vándoroljanak. Ennek oka a fentebb említett bizottság megállapítása szerint elsősorban abban keresendő, hogy legtöbben közülük abban reménykedtek, hogy egy golyó véget vet az életüknek, melyet az uralkodó nézetek szerint elhibáztak kellett tekinteniök. Ennek reményében nagyon sok homoszekszuális tisz

— Fotó „Káviár”, Timișoara —

nyerhetünk egy homoszekszuális főhadnagy közléseiből:

„Hamis az a nézet, hogy a homoszekszuálítás a hadseregben oly nagy mértékben volna elterjedve. Csak egy kis töredéket képez itt, éppen úgy, mint a polgári életben, de összességében és jelentőségében mégis elég fontos arra, hogy egyszerűen keresztül nézzünk

a legsűrűbb gránátosőnek tette ki magát és a legvadabb rohamokban vett részt, csak hogy megszabaduljon az élettől.

Ezek a sorok elárulják az egyenmű szerelem egész tragikumát. Németországban a háború kitörésekor nagyon sok olyan egykori tiszt volt, aki zsarolók kezeibe, vagy pedig a 175. §-al összeütközésbe kerültek. Ezeket minden esetben írgalmatlanul kidobták a hadseregből, mert ha a hadbíróság fel is mentette őket, jött a becsületügyi eljárás, melynek következménye az volt, hogy ott kellett hagyniuk a hadsereget. Ez a hivatalos álláspont aztán a háborúban odáig ment, hogy ezeket a tiszteket nem lehetett visszavenni a hadseregbe, illetve kegyelmi kérvényt kellett benyújtaniuk e célból, melyet azonban a császári kabinetiroda minden esetben elutasított. Különösen megható ezeknek a szerencsétleneknek azon igyekezete, hogy kilátástalan kísérleteiket újból és újból megindították, hogy végül is legjobb esetben, mint közlegények kikerülhessenek a frontra. Dr. Hirschfeld két ilyen esetet említ fel a sok közül.

Egy főhadnagy, aki a háború kitörése előtt néhány évvel jelentette ezredének, hogy homoszekszuális hajlamai miatt egy zsaroló kezei közé került, a mozgosítás után rögtön jelentkezett és gyors egymásutánban három kegyelmi kérvényt nyújtott be, melyeket azonban elutasítottak. Ekkor kiutazott a keleti frontra és kivitte régi vezérő tábornokánál, hogy mint egyszerű katona velük harcolhatott. Hőstetteket vitt végbe, majd sebesülten kórházba került és mikor félig felgyógyulva ismét visszatért ezredéhez, közölték vele, hogy meg kell várnia, míg legmagasabb helyen döntenek a kérvénye fölött.

A második esetben egy fiatal hadnagyról van szó, aki egy hadihajóról szökött meg. Egy kajütablakon keresztül megfigyelték ugyanis, mikor egy matrózzal szekszuális érintkezett, mire Amerikába szökött. A háború kitörésekor hosszas viszontagságok között hazament, hogy hazájának szolgálataira lehessen és mint önkéntes közlegény hősiiesen harcolt.

A bajtársiasság a háborúban egymással minden veszedelmet és fáradságot megosztó katonák között világos okokból különösen

kifejlődött a homoszekszuálisok között. A katonaelet minden fázisa kedvezett ennek a bajtársiasságnak, melynek etikai értékéről ugyan gyakran tulzolt dicshimnuszokat zengtek. Sokszor azonban még a normális hajlamuk között is érintette az egyenmű szerelem határait, vagy hogy tudományos nyelven beszéljünk libidózus volt.

Dr. Magnus Hirschfeld az intim bajtársiasságnak három alakját különböztette meg: a tudatosan erotikus, a tudatlanul erotikus és végül a nem erotikus bajtársiasságot. Külsőségeikben nehezen különböztethető meg ez a három csoport egymástól. Mert odakint mindenki át van hatva az összetartózkodás és egymásrautaltság érzésétől és egyik a másikra szorul, az asszonyokkal való érintkezés, különösen nemileg nagyon hiányzik, az ilyen férfiszövetségek nem is keltenek feltűnést. A feltézés, hogy ezek között a bajtársiasság erotikus formája sem volt ritkaság, annál jogosabb, mert nagyon sok ilyen esetről szereztek tudomást.

De hasonló volt: a viszony sok esetben a tiszt és a szolgálja között is. Egy homoszekszuális tiszt egy régebbi barátját a századához helyeztette át, hogy mint tisztiszolgálja mellette élhessen.

Érdekes megemlíteni, hogy a homoszekszuális tiszteket sokkal szigorúbban büntették a hadseregben, mint a legénységi állományukat. Előbbieket rögtön visszaküldték a hazájukba, hol hadbíróság elé állították őket, míg a legénységnek, tekintettel a nagy emberhiányra, megelégedtek két heti börtönnel. Mert a tiszteknél a fegyelmet látták veszélyeztetve, véleményük szerint a homoszekszuális tiszt nem tudja magát kellő távolságban tartani a legénységtől. Ami a hadbíróság ítéletét illeti, ez megszegyenítő fogházbüntetésre szült még akkor is, ha nemi érintkezés nem történt, hanem a tiszt szenvedélyei csupán csókokban és becézgetésekben nyilvánultak meg.

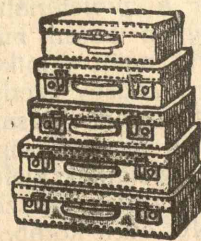
Mint nem is várható másként, a háborúban sem hiányoztak a zsarolási afférek, mint a homoszekszuális következtében mindenütt megtalálhatók, ahol azt a törvények tiltják. Érdekesebb azonban az a kérdés, hogy a félelem, mely szerint a homoszekszuális a táborban fertőzően hat és a máskülönb normális hajlamukra is ráragad,

teljesedésbe ment. Dr. Hirschfeld így ír erről: Hogy normálisan szekszuális emberek alkalmilag homoszekszuális tevékenykednek, ezt feltétlenül elismerem. De teljesen helytelen annak feltételezése, hogy ezáltal homoszekszuális hajlamuk lesznek. Az a cselekedet, melyet egy homoszekszuálissal végrehajtanak, ilyen esetekben egyenlő az onániával.

Az ilyen pseudohomoszekszuális jelenetek oka azonban legtöbbször az erős alkoholmámborban keresendő. De voltak esetek, mikor a homoszekszuális perverzítással is párosult. Lissmann említ egy esetet, midőn egy homoszekszuális ruhafetisista, egy kedves bajtársának köpenyegével masturbált. De gyakori a masochizmus, koprophagia és szinfetisizmus is. Vannak azután a homoszekszuálisok között nőies urnungok, teljesen női tulajdonságokkal. Ezek nem lelkesedtek annyira háborúért, mint a fentebb említett homoszekszuálisok, hanem nőies tulajdonságaiknak megfelelően inkább betegápolással szerettek foglalkozni. Olyan gyöngédséggel, melyre csak egy nő képes, ápolták a sebesülteket és hiába igyekeztek eltitkolni könnyeiket, ha valamelyik sebesült meghalt a kezeik között.

Külön fejezetbe tartoznak az úgynevezett transvestiták, teljesen női tulajdonságokkal rendelkező férfiak, akik ellenállhatatlan kényszerrel éreznek, hogy nőiesen viselkedjenek, kimondottan női munkákat végezzenek és mindenképp előtti ruhákat viseljenek. Éppen ez az erotikus átöltözésiöszön jellemzi főképpen a transvestitizmust. Ezek többnyire rövid idő alatt meg is betegedtek magasfokú hisztérikus jelenségekben és el kellett bocsátani őket a katonai szolgálatból.

Ezek a jelenségek aztán megmagyarázzák azokat az üzelmeket, melyek a tiszt kaszinókban és tábori színházakban játszódtak le, ahol nőknek öltözött katonák nagy szerepet játszottak.

PERL
bőröndösmester
Timișoara. IV.
Bulev. Berthelot 11
„Elte” kávéháza)
szemben. (30.
Javitások, festések,
ridikülők,
pénztárcák nagy
választékban.

Szexuális tanácsadó

Szellemi hátránnyal jár-e egy fiatalok nemi érintkezése? Ha a fiatalok lelkileg teljesen egészségesek, nem. Az embernek csak szeme előtt kell tartania azt az egyszerű tényt, hogy a primitív népeknél rögtön a nemi érettség beálltával a nemi érintkezés fel lesz véve. A 15–18 év közötti ifjúság nemi élete ellen néhány oldalról azt hozzák fel, hogy az nagy mértékben gátolja az ifjúság szociális és lelki fejlődését. Ezek az ellenvetések azt a látszatot keltik, hogy sokkal inkább fakadnak az „ifjúság erkölcsiségének” az érdekeiből és az ő házasság-előtti tisztaságukból, semmint tárgyi érverésekből. Ezen állítások ellen beszél több körülmény is. A nemi érintkezés maga feltartaná a fejlődést, de az onánia, amely csaknem kivétel nélkül mindenkinél előfordul, az nem? Azok a konfliktusok, amelyek az onániával együtt járnak, nem-e sokkal súlyosabbak, mint amelyek egy nemi érintkezés kapcsán valaha is adódhatnak? Rá kell mutatni továbbá arra az ifjúságra, amely nagyon korán, tehát a nemi érettség beálltával rögtön a természetes nemi élet felé nyúl és a nemi érintkezést felveszi és éppen ezért egészséges marad és az alkotó munkában nagy mértékben kiveszi a részét. A nehézségek nagyon is máshol fekszenek. A mi ifjúságunk szexuális tekintetben nagyon hibásan és ferdén van nevelve, ha már alkalma nyílik nemi érintkezésre, szexuális zavarok állnak elő, problémát jelent nálunk a lakáskérdés és a megtermékenyítés félelme. Ezek a nehézségek azonban inkább társadalmi, semmint biológiai természetűek. Továbbá ismeretes tény, hogy a magasabb és gazdagabb körök ifjúsága és a proletáriátus széles rétege nagyon korán, már a 15–16 év körül nemi érintkezést folytat és — Lindsey szerint — nem az a legrosszabb ifjúság, amelynek meg van a bátorsága természetes szükségleteinek kielégítést szerezni. A törvények szerint a leánynak 16 éves korában szabad megházasodnia. Az eske-

tési igazolvány, ugylátszik, egy talizmán az ebben a fiatal korban folytatott nemi érintkezés esetleges kárai ellen. De a házasságon kívül már káros ebben a korban a nemi élet és az emberek hirtelen felfedezik a szívüket és féltik az ifjúság lelki jólétét. Inkább próbálnák meg az emberek észrevenni, hogy micsoda határtalan szenvedés és baj jár az izgalmak, az onánia lelkiismeretfurdalásai, az önmegtartóztatás nyomán a jelenben és később egész az élet végéig. Az ifjúkoruk szexuális érintkezésének a kérdése azonban sokkal behatóbb tanulmányozást igényel, semmint ezen cikk keretein belül lehetséges volna. Azt teljesen téves volna állítani, hogy az ifjúság minden további nélkül nemi érintkezést folytasson. Ez függ az egyes esetekben mindig az egészséges lelki állapot mértékétől, az anyagi helyzetétől, lakáskérdéstől és más súlyos dolgoktól.

Tépelődő. Egy kicsit zavaros a dolog. Negyvenhat éves diplomás emberről van szó, akinek önálló foglalkozása van, imádja magát, de mégsem veheti feleségül, mert a testvérei nem engedik. De kérem! Egy negyvenhat éves férfit a testvérei dirigálhatnak? Hát ez kicsit fantasztikus. Ugy látom, az a baj, hogy ön is, meg az illető férfi is egészen határozatlan, energiátlan emberek, tele gátlásokkal, neveléses szentimentalizmussal, régi, kopott közhelyekkel. Elment tőle, hogy ne legyen vele együtt, de viszont feljár hozzá különböző ürügyek alatt. Hát ez igen helytelen és képtelen dolog. Ön 26 éves leány, a férfi meg éppenséggel 46. Nem gondolja, hogy ilyen korú emberekhez nem illik regényesdit játszani, hanem öntudatosan és határozottan kell sorsukat intézni? Ez a sóhajtozás nem rokonszenves. Az élet nem szereti az örök gyermekeket.

Sex-appeal. Milyen szomorú, hogy az elbizakodott és a saját érdeküket túlságosan becsülő férfiakat olyan sértően bánnak a lányokkal. Mindennapos eset, hogy a legkisebb magyarázkodás nél-

kül egyik napról a másikra egyszerűen eltűnnek, nem adnak többé életjelt magukról. A szegény leány, akit ural nevelése és önérzeteket köt, még csak szemrehányást sem tehet ezért a megalázásért. Csak sir, bánkodik és vár.

Azt hiszem, hogy a férfiak már egyáltalán nem olyan elbizakodottak, mint régen voltak. Azelőtt ők voltak a kizárólagos kenyérkeresők, csakugyan kezükben volt a legnagyobb hatalom kulcsa: a pénz. De hol vagyunk már ettől? Ma a nők nagy része maga is kenyérkereső, a férfiak nagy része pedig B. listára van helyezve. A férfi és nő közötti viszony meglehetősen egyenlőjü és lehetőségű harccá lett. Ami a magyarázkodás nélküli hirtelen való eltűnést illeti, az nem áll egészen így. Az a férfi, aki bármilyen okból nem akarja többé egy leány barátságát keresni, már eltűnése előtt jóval érzeteli apró árnyalatokkal, hogy szakítani akar. Nem szívesen jön a találkozóra, kifogásokat mond, hosszabb ideig nem jelentkezik, hangulata kényszeredett, stb. Az ilyesmit persze észre kell tudni venni. Hangsúlyozom azonban, hogy a szakításnak nem mindig érzelmi okai vannak. Hivatali, üzleti kellemetlenségek, gondok, ilyen hangulatban még azt a leányt is kerüli a férfi, akit szeret, mert nem akarja elvinni hozzá rosszkedvét. De a leggyakoribb eset, hogy a férfi feleslegesnek tartja, hogy a leánynak olyan magyarázatot mondjon, amely a leányt feltétlenül megbántaná. Megmondani valakinek azt, hogy nem akarunk vele többé találkozni, mindig nagyon kínos és a szónélküli szakítás ennél sokkal tapintatosabb, izlésesebb. És még valamit: minden barátságnak valamilyen célt kell szolgálnia. Vagy lelki üdülést, vagy szerelmet, házasságot, együtt sportolást, stb. Ha e célok elhomályosulnak, a férfi nem találhat többé értéket a leány társaságában. Ennek természetesen fordítottja is áll: mindennapos, hogy a leány szakítja meg a férfival való barátságot. Minden barátság próbálkozás valamilyen irányban. Nem szabad sem megsértődni, sem rossz néven venni, ha vajaki, akár férfi, akár leány, felmondja a barátságot és azt nem szabad sohasem erőltetni.

Átmeneti férfiak

— Írta: Marcel Prevost —

Özv. Letremblené levele (Vincennesben lakik) Descloziernéhez (Párisban):

„Azt írod, kedves Lujzám, hogy a férjed elhanyagol. Két éve vagy férjnél és olyan kevés részed van a szerelemből, mint egy kis iskolásleánynak. Descloziers ur, úgy látszik, nem tudja, hogy a férji jogokkal bizonyos kötelességek is járnak. Ő talán azt hiszi, hogy egy üzlettársat vett magának, nem

pedig feleséget. Azt írod, hogy ő nagyon kedves hozzád, a szerelmeskedéseidet azonban nem viszonozza. Ha valamit akarsz tőle, otthagya. Huszonnégy éves vagy, egészséges, csupa temperamentum, a véred és az idegeid nem nyugosznak, ezt a nélkülözést nem bírod soká... De attól visszariadsz, hogy szeretőt tarts, azt a gondolatot, hogy egy más férfit fogadj be a te szentélyedbe, vis-

szataszítónak találsz: félsz a kellemetlenségtől, amik abból származhatnak, félsz a szégyentől, ami később a kis leányodra is átszállana; és te imádott a leányodat. Mit lehetne csinálni? Mit lehetne csinálni?...

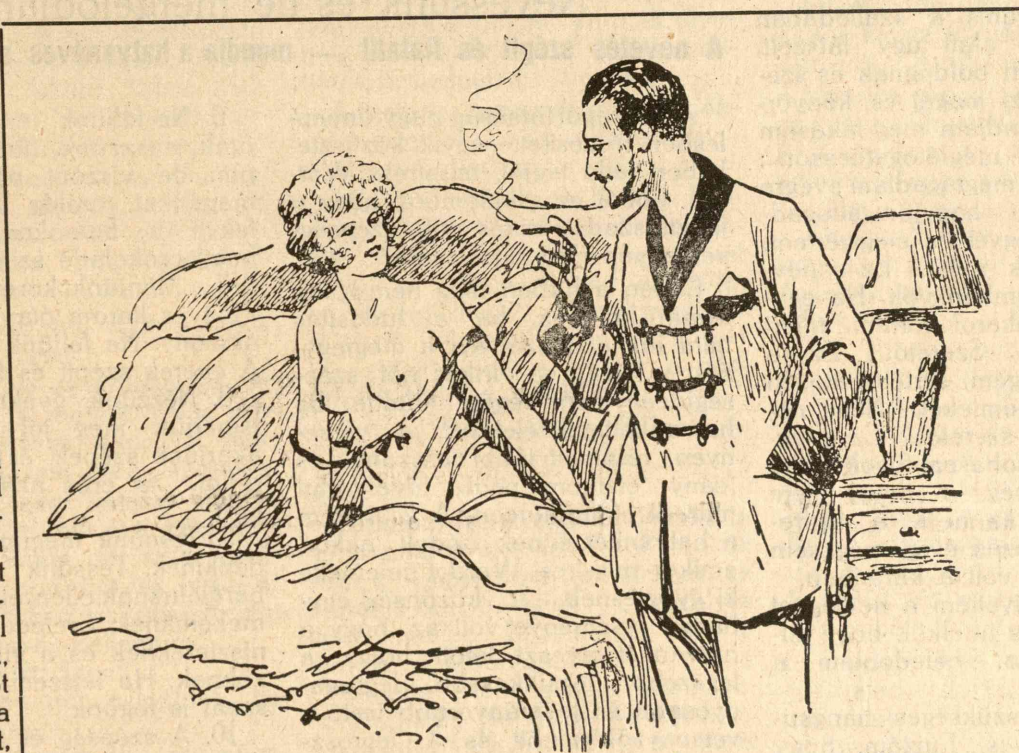
Nem találsz semmi megoldást és hozzám fordulsz tanácsért. Azt mondod, hogy én özvegységem kezdetén bizonyára hasonló helyzetben voltam.

Igazad van, én ismerem ezt a nyugtalanságot, mondhatnám félelmet, ami minket elfog, ha nélkülözzük a szerelmet. Én azt hiszem, hogy mi asszonyok mindannyian inkább érintetlenek maradránk, csak hogy ne kelljen any-

nyit szenvedni. De ha egyszer az első lépést megtettük, nem bírjuk nélkülözni többé. Menél nehezebb, hosszadalmasabb a kezdet, annál kellemetlenebb elfelejteni, amit egyszer már megtanultunk.

Amikor öt évi boldog házasság után — amely idő heves és szenvedélyes szerelemmel volt tele —

legjobban érezte elhagyatottságát. Fiatalsága, szerelemvágya föllázították őt a magány ellen. Az ő sivár özvegysége lehetetlennek tűnt fel előtte és amint a ruháit egymásután levette, fájni kezdtek az ő gyönyörű vállai, melyek egykor szerelmes öleléstől voltak forróak.

Egy negyedóra múlva egy szallodában voltunk és én bátran a szemébe néztem...

...Egy ilyen estén — amikor az én formás válla-
laim is meztelenek és hidegek voltak, — újra felöltözködtem, elhagytam a házat és valami bizonytalan vágtyól hajtva, vagy ha úgy tetszik, egy ismeretlen hatalom hipnotikus hatása alatt, de minden cél nélkül, kimentem a pályaudvarra, felültem az utolsó párisi vonatra (mert már éjfél elmúlt) és husz perc múlva a Bastille-téren

szegény férjemet elveszítettem, még fiatal voltam, senki sem vehette tőlem rossz néven, hogy az életkedvem — hosszú bánat után — újból visszanyertem!...

Ó, szürke napjai az egyedüllétnek, a fájdalomnak, a borzasztó unalomnak... Ő, különösen az este, a bezárt szobában eltöltött órák, az álmatlan éjszakák voltak elviselhetetlenek... Ugyanezeket az érzelmeket írja le egy új regényben: „A kettős bűn”-ben Adolf Chenevière. Olvasd el ezt a regényt, édes Lujzám és a következő helyen megtalálod a saját szenvedésedet:

„Az esték... azok voltak a legrettentőbb órák, amikor Renée

szálltam ki...

Ott elkezdtem futni és a sorstól vezérelve, végigmentem a Boulevardon. Hová megyek, nem tudtam, de a gyors járás megnyugtatta az idegeimet, jót tett nekem. „Ha elérek az Operatérre, veszek egy kocsit és hazahajtatok”, — gondoltam magamban. — De a Hautville-ut sarkán egy kar nyult a karom alá és éreztem, hogy jobbfelé huz. Az utca sötétnek látszott és üres volt. Ellenállást akartam kifejtetni és kiabálni „Vigyázzon!” — sugta a kísérem — a rendőrség figyelmét magára vonja”. Megijedtem és hallgattam. Nem tudom, félelem volt-e az oka, de én követtem az ismeretlent, ahová ő

vitt... Nézd csak, Lujzám, minden asszony életében vannak pillanatok, amikor hajlandó magát az első embernek átengedni, aki eljön érte. Az enyém eljött: egy negyedóra múlva egy szallodában voltunk... és bátran a szemébe néztem... A többit kitalálod...

...Amint másnap otthon, Vincennesben fölébredtem, előbb úgy tűnt föl előttem a dolog, mint egy álom, mint egy kellemes álom. Ó, Istenem! Nem lehetett kétség, hogy valóság volt... A legkétségtelenebb bizonyíték, hogy ez a különös kaland tényleg megtörtént, a kezembem volt; ugyanis a szallodában az egész idő alatt úgy látszott, hogy ő nagyon boldognak és szerencsésnek érzi magát és könyörgött, hogy mondjam meg lakásom címét, hogy meglátogathasson; természetesen megtagadtam; végre is, hogy békét hagyjon, elfogadtam a névjegyét és megígértem, hogy irni fogok neki... Ez a névjegy a zsebembem volt. Ha egyszer szeretőt akarok tartani, miért ne lenne ő?... Szeretőt! Ez a szó bántott engem, sértette az én drága férjem emlékét. Nem, nekem nem kell szerető... Ez a tegnapi, akit én sohasem fogok többé látni, akinek még a nevét sem akarom tudni, az nem a szeretőm! Ő élhet száz évig, még sem fogja tudni, ki volt a karjaiban.

Fölálltam, kivettem a névjegyet a zsebemből és anélkül, hogy elolvastam volna, beledobtam a kályhába.

Ugye, nem szükséges hangsúlyoznom, kedves Lujzám, hogy azok a vágyak, amelyek engem magányomban elfogtak, ezzel még nem voltak kielégítve? És hogy én újra, meg újra felültem a párisi vonatra, megismételtem a kalandot, kiválasztottam magamnak valakit az éjszakai járőkelők közül... Csak egy pillantás kellett. Az éjjeli leányok mind csak erre a pillantásra várnak...

Nos, gondolkozzál csak ezen a dolgon. Lásd be, hogy az a nő, aki magát esténként egy ismeretlennek átengedi, tulajdonképpen nem az özvegy Letremblené, csendes lakója Vincennesnek; óh, egy ismeretlen nő, egy névtelen, egy asszony, akivel az ember éjjel egyszer találkozik, megöleli és elfelejti. Ha aztán másnap az én rendes életmódomat folytatom, nem is gondolok többé rá. És ha az én drága férjem látná, hogy mint igyekszem hozzá hü maradni,

hogy sem azzal, hogy szeretőt tartsak, sem azzal, hogy újból férjhez menjek, nem akarom az ő helyét betölteni, bizonyára meg volna velem elégedve.

Tanácsot kértél tőlem: íme a tanácsom. Gondolj az Istenre, a kis leányodra, a házad tisztasá-

gára. Ne tarts szeretőt. Tégy úgy, mint sok más, akik a jó úton maradnak, (hiszen az én erényem tiszta maradt) járj a közúton. Sok tisztességes párisi nő van olyan, aki anélkül, hogy bármit is elveszítene, névteleneket szeret: „átmeneti férfiakat.”

S z é p s é g s z a l o n

Ne vessünk és ne mérgeledjünk!

A nevetés szépít és fiatalít — mondja a hatvanéves szépségkirálynő

A chikagói társaság nagy ünnepségben részesítette egyik köztisztviselőben álló tagját, misstress Wordot, abból az alkalomból, hogy a fedettuszoda trikós női szépségversenyén első díjat nyert.

Ebben a hirben még nem volna semmi különös, ha a tudósítás nem fűzné hozzá azt a megjegyzést is, hogy a trikós női szépségideál nem régen töltötte be hatvankettedik életévét, a versenyen résztvevő többi asszony és leány életkora pedig jóval alul maradt a harmincon. A zsüri nem a hatvankét évesnek hódolt akkor, amikor misstress Wordot jelentette ki győztesnek. A közönség egyhangú véleménye volt az, hogy a hatvankét tavaszi látott hölgy a legszebb, legsikkesebb, legruganyosabb és legarányosabb testű a versenyzők között és a legroszszabb akarattal sem látszik többnek harminc évesnél. Az amerikai riporterek megrohanták a győztest, aki pontokba foglalta szépségének, fiatalságának és ruganyosságának titkát.

Íme a szabályok:

1. Ne mérgeledjünk; én sohasem veszekedtem szüleimmel, testvéreimmel, férjemmel, idegenekkel és háztartási alkalmazottaikkal.

2. Egy falattal se együnk többet annál, amennyi jól esik, viszont ne koplaljunk minden ok nélkül.

3. Fürödjünk naponta langyos vízben és fürdés után erősen frotírozzuk le magunkat.

4. Ne vessünk minél többet, ne legyünk szigorú kritikusok a színházban. A nevetés szépít és amellett kitűnő tudótorna.

5. Bevásárlásainkat gyalog végezzük. Ez már magában véve is elegendő turisztika.

6. Ne féljünk a naptól, sétáljunk, evezzünk, fürödjünk a napon, de viszont ne pörkölessük magunkat órákig egy helyben fekvé a homokon, csak azért, hogy csokoládé színt kapjunk.

7. Menjünk korán férjhez. Én 21 éves korom óta vagyok férjes asszony. Ne féljünk a gyerektől. A gyerek szépít és fiatalít.

8. Nézzünk gyakran a tükörbe. Ismerjük meg jól magunkat és akarjunk szépek és fiatalok maradni. Az erős akarat legyőzi a kort.

9. Tessünk magunknak és mindenkinek. Tessünk a férjünknek, barátainknak, ellenségeinknek, gyermekeinknek, cselédeinknek, a minisztereknek és a villamos kalauzoknak. Ha tetszeni akarunk, tetszeni is fogunk.

10. A szépség és fiatalság legfőbb titka az egészség. Az egészség titka viszont a mértékletesség. Mértékletesen igyunk, együnk, táncoljunk, dolgozzunk, olvassunk, aludjunk, — ne tulozzunk, csak a nyugodt, harmonikus élet szépít, fiatalít és konzervál.

Önagysága telefonál.

— Tegnap este az operában voltunk... Hogy mit hallottunk?... Hát képzeld, a Simonne válik az urától... a Lucy kisfiát nem kell megoperálni... a Margot diáklányát hirtelen vidékre kellett vinni... és a Sussie megszökött az ura pénzlárosával...

Fegyverkereskedésben.

— Parancsoljon, uram, ez egy remek hatlövétű pisztoly?

— Mit gondol, én mormon vagyok? Nekem csak egy feleségem van!

Mai gyerekek

(Színhely: egy kastély parkja. Délután három óra. A lombok alatt egy padon ketten ülnek.)

Maurice (15 éves, intézeti egyenruhában, botjával ábrákat rajzol a homokba): Ha tudnád, mennyi ravaszság és felfuráng kellett hozzá, hogy ezt a kétnapi szabadságot megkaphassam. Hiába mondtam, hogy a saját nővérem megy férjhez, nem használt. Szerencsére jó eszmém támadt és azt mondtam, hogy a leendő sógorom a rendfőnök rokona.

Juliette (16 éves, formátestű leány, valóságos kisasszony, blúza alatt izgatón felálló fejlett melllel; zárdában nevelkedett): Hogyan, hogy rokona?

Maurice: Persze, hogy hazugság volt, de sikerült... (Szünet) Kár, hogy már ma este vége. Milyen jó neked, hogy csak holnap reggel kell indulnod vissza.

Juliette: Oh, én nagyon szívesen megyek vissza.

Maurice: No ez érdekes... De mind ilyenek a lányok. Mit is tudtok fecsegni egész nap. Mi fiúk, halálra unjuk magunkat. (Szenvedéllyel) Ah, milyen boldog lennék, ha ott hagyhatnám az egészet... Ugy érzem, hogy az én szabadságom napja sohasem fog felsütni!

Juliette (diszkrét nevetéssel): Hát neked szabadság kellene?

Maurice: Oh, igen!

Juliette: És mit csinálnál, ha szabad volnál?

Maurice: Kisétálnék, elmennék a versenyre; esténként színházba mennék, későn jönnék haza.

Juliette: És szép asszonyoknak udvarolnál, mint a bátyád, Paul, nemde?

Maurice (elpirul): Azt nem mondtam. (Anélkül, hogy egymásra néznének, egy darabig figyelik egymást; a leány egészen nyugodt, mosolyog, a fiú izgatott).

Maurice (közelebb húzódik unokanővérehez és halkán mondja): Szoktatok ti a zárdában, ha magatok vagytok, efféle butaságokat beszélni?

Juliette: Jaj, de csacsi vagy. Miféle butaságot beszélnénk?

Maurice: Oh! Te értesz engem nagyon jól... Beszélték gyakran férfiakról, fiatalemberekről?... Nem szoktatok néha elmesélni, ha valaki megcsókolt, vagy meg... szó-

val nem szoktatok ilyen butaságokról fecsegni?

Juliette (komolyan): Már hogy beszélnénk! Minket az ilyen dolgok nem érdekelnek... No és ti, ti szoktatok az intézetben nőkről beszélni?

Maurice: Mindig... legalább az én csoportomban... tudniillik a jezsuiták csoportokba osztottak bennünket... és ezek a csoportok nagyon különbözők. Vannak olyanok, amelyekben mindig matematikáról beszélnek és mások...

Juliette: ...amelyek mindig nőkről beszélnek... És mit beszélnek a te csoportodban a nőkről?

Maurice (zavartan): Nos!... Mindenki elmondja, amit tud, amit látott. Például a Dubois levelezést folytat a nővérenek a barátnőjével és ha leteszi az érettségit, el is veszi feleségül. Egy szolgálattal elhozatja mindig a levelet a postáról és felolvassa nekünk.

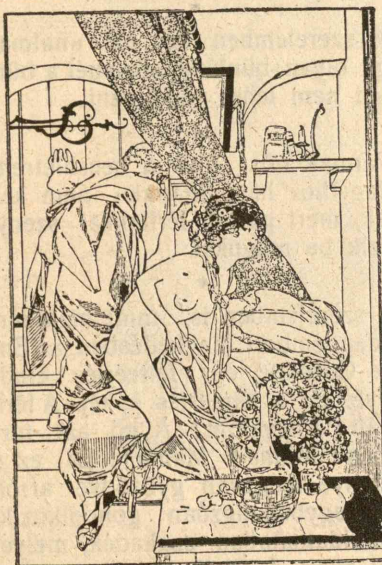
Juliette (kicsinylően): És ezt nevezitek ti a nőkről való beszélgetésnek?

Maurice (sértődötten): Hát talán nem nőkről van szó?... Aztán ott van a Chastellux, az elcsent az apjától egy könyvet: „Veszélyes szerelmek”. Két-három lap jó benne, a többi unalmas.

Juliette: Nem is igaz, mert...

Maurice: Hát te is olvastad?

Juliette: Én?... Még a címét sem hallottam soha... No és még miről szoktatok beszélni?

Maurice: Hát például Roger, hiszen ismered, a barátnőd unokafivére, az nagyon jókat szokott mesélni... Kár, hogy nem mondhatom el neked.

Juliette: Mégis? Mégis? Meséld el.

Maurice: Hogyne! Te elmondanád a mamádnak, vagy esetleg a barátnődnek.

Juliette: Oh, dehogy. Meséld, no! Akkor kapsz tőlem valamit... Valami jót... Amit csak egy leány...

Maurice (nagy zavarral): Hát... az utolsó husvét szünetében... A Roger látta az anyjának a szobaleányát ruha nélkül...

Juliette: Oh, de izléstelen...

Maurice: Egy kissé sötét volt ugyan, de azért jól látott mindent... A leány egyedül volt, gyertyafény nélkül levetkőzött... És Roger a függöny mögül nézte. De a leány észrevette és megakart mondani a szüleinek... Roger könyörgött neki... aztán a leány nevetett és azt mondta, hogy nem árulja el, ha... ha... ő is megmutatja neki, hogy hogy néznek ki a fiúk... Roger egy darabig ellenkezett, aztán megmutatta... A leány folyton kacagott és olyan különös dolgokat csinált Rogerrel...

Juliette: A te csoportod egészen jól halad... És te, te még nem tettél olyat?

Maurice: Nem. Alkalom kell hozzá, tudod. (Juliette nevet) Mit nevelsz?

Juliette: Csak nevetek.

(Szünet).

Maurice (bizonytalan hangon): Juliette!

Juliette: Tessék?

Maurice: Te nagyon csinos leány vagy.

Juliette (nevetve): Igazán?

Maurice (naívvul): Igen. Mondd, kellemetlen volna neked, ha megcsókolnálak?

Juliette: Jaj, de buta vagy. Hiszen akkor csókolsz meg, amikor tetszik... Megcsókolsz, mikor találkozunk, mikor elválunk... Hiszen ez természetes unokatestvérek között.

Maurice (elváltozott hangon): Oh igen, a mama vagy a néni jelenlétében... De ha most, hogy

egyedül vagyunk, megcsókolnálak, rosszul esnék ez neked?

Juliette (kissé ingerült): Hogy esnék rosszul!... Sőt ellenkezőleg, majd kiugranák a bőrömből a boldogságtól. (Látja, hogy a fiu szomorú és elneveli magát) És akkor te elmesélnéd a csoportodban!

Maurice (hizelgőn): Oh, Juliette! Esküszöm, hogy nem mondom el senkinek. Édes kis Juliettem, kérlek szépen, hadd csókoljalak meg.

Juliette: Jól van, hát egyszer nem bánom. (Feláll. Maurice lassan közeledik és hevesen csókolja a nyakát).

Juliette (hangosan kacag): Oh, jaj... de csiklandoz... Elég már... Hagyj már...

Maurice (abbahagyja. Juliette néhány percig a szemébe néz).

Juliette: Két-három év múlva, ha bajuszod lesz, egész csinos fiu leszel.

Maurice (sértődötten): Hiszen már van bajuszom.

Juliette: Oh, az a picike... No gyere, most megcsókolom a bajuszodat. (Ujra leül, szinte az ölébe huzza a fiut és hosszasan csókolja a száját. Maurice félig a padon, félig a leány ölében fekszik, aki szünet nélkül csókolja, majd hirtelen eltéved a keze és a fiu teste görcsösen megrándul. Nem beszélnek. Maurice hevesen liheg, a leány keze gombokat tép fel, szemében vad tűz ég és kis keze izgató játékot űz a fiu testén, aki néhány perc múlva felsikolt, testét magasra dobja és félig ájultan nyulik el a leány ölében).

Juliette (büszkén, mosolyogva szemléli művét): És most pakolj! Ott jön a mamád.

(A fiu anyjának körvonalai feltűnnek a sűrűben. Juliette felkel és szép nyugodtan elindult a nénje felé. Találkoznak).

Juliette: Jó estét, neni!

Neni: Jó estét. szivecském. Nem látta a Maurice-t?

Juliette (naívu): Nem, dél óta nem láttam. **Baba.**

Párbeszéd a strandon

— Manapság alig lehet megállapítani, hogy melyik a fiu és melyik a leány.

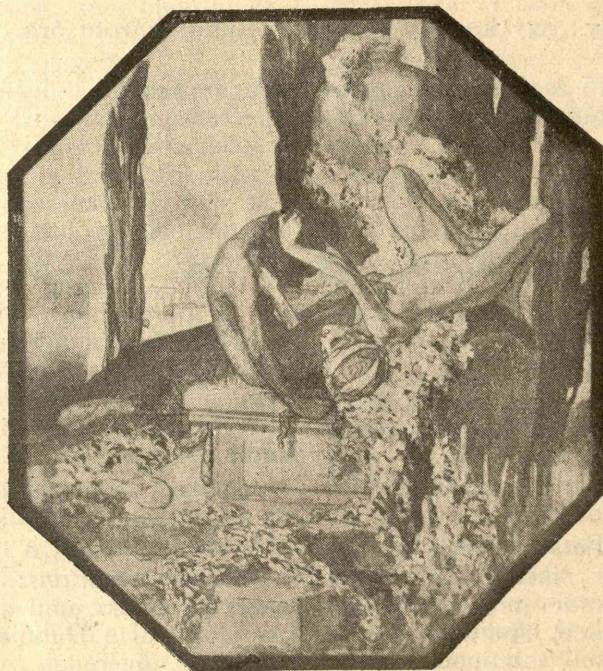
— Szerintem egészen könnyű. Az ott például egy leány.

— Honnét tudja?

— Onnét, hogy az én leányom.

— Magának könnyű megállapítani, mert maga a papája.

— Pardon, én a mamája vagyok.

Bayros reprodukció

Baudelaire naplójából

A fiatal leány, valójában egy kis liba meg egy kis ringyó; egyben a legnagyobb ostobaság, meg a legnagyobb romlottság. A fiatal lányokban benne rejlik egy strici és egy gimnazista minden aljassága.

*

Miért szereti az okos férfi a szajhákat jobban, mint a nagyvilági hölgyeket, noha az egyik éppolyan ostoba, mint a másik? Ezt kellene kitalálni.

*

A szerelemben az az unalmas, hogy olyan büntény, melynél a bűntársat nem lehet nélkülözni.

*

Vannak nők, akik a becsületrend szalagjához hasonlítanak: nem keltenek, mert perfid férfiakkal szennyezik be magukat.

*

A szerelemben is, mint majdnem minden emberi ténykedésben, az Entente Cordiale egy félreértés eredménye. Ez a félreértés a kéj. A férfi felkiált: Angyalom! A nő azt turbékolja: Mama! Mama! És ez a két hülye meg van győződve arról, hogy egybehangzóan gondolkozik. Az áthidalhatatlan szakadék, melyet a kéj okoz, áthidalhatatlan marad.

*

A szerelem nem más, mint a prostitúció iránt való hajlandóság. Nincs olyan nemes élvezet, melyet ne lehetne a prostitúcióra visszavezetni. A szerelem egy generozus érzelmekből fakadhat: a prostitúció örömeiből, de ezt nagyon hamar megrontja a birtoklás öröme.

*

A szerelem ki akar lépni önmagából, egyé akar olvadni az áldozatával, mint a győző a legyőzötttel és mégis meg akarja tartani a hódító előnyeit.

*

A nők bájairól. A szépséget fokozó, igéző bájak ezek: a szépség kifejezése, unalom, szemérmertlenség, bizalmasság, hidegség, befelé fordult tekintet, továbbá az önuralom, az ámitás, az akarat, a gonoszság, a betegség, a macska módja, gyermekesség és maliciával vegyes hanyagság.

*

Egy heves párzás alapján sejteni lehet egy fiatal házasság gyönyöreit.

*

A nők koraérett ize. Én összecseréltem, összekevertem a prémek illatát a nők illatával. Emlékezem... Egyszóval, az anyámat az eleganciája miatt szerettem. Tehát egy koraérett dandy voltam.

Erkölcstükör

Flapperek veszedelmes Alraune-játéka egy magyar fiúval. New Yorkból jelentik: Öt cinos és ismeretlen new yorki leány „boszorkányszombatot” rendezett New-York határa körül a mezőn egy „hat láb magas szép magyar fiúval”, ahogy ezt a hivatalos hatóság megállapította. A „boszorkányszombat” áldozata magyar fiú, Hofnagel Mihály, aki a földalatti vasut ásatásánál dolgozik. Feljelentése szerint gyanútlanul sétált a Jamaika Avenuen, mikor megállt előtte egy elegáns autómobil, amelyben öt rendkívül csinos new-yorky flapper ült.

Az egyik leány miniatűr revolvert vett elő s különböző becéző nevek kíséretében, de azért rendkívül erőlyesen és ellentmondást nem tűrő hangon, arra szólította fel a magyar fiút, hogy üljön be hozzájuk az autóba. A meglepett fiatalembernek részint tetszett a dolog, részint engedett a revolver fenyegetésének s az öt flapper szépségének és beült az autóba. Az autót az egyik leány hajította, kirobogtak New-Yorkból és többórás autótúra után megálltak a nyílt országúton, kiszálltak és elmentek sétálni a mezőre. Az ezután következő jeleneteknek csak egyes részleteit tudta elmesélni Hofnagel Mihály, aki bejelentése szerint többször elájult.

A leányok hirtelen lefoglák és levetkőztették, azután csiklandozták, pofozták, égő gyufákat dobáltak a bőrre, égő cigarettákat nyomkodtak a testéhez és „pokolian mulattak” kinyitott ajkukkal. Aztán meghentergették a csalános fűben.

Amikor meghallották egy közeledő vonat jelzését, amely a mezőn vágtatott át, sietve eltávoztak, mert attól féltek, hogy a vonatból meglátják őket. Hofnagel Mihály teljesen elszédült és többször elájult a kínzásoktól és égési sebektől. Mikor magához tért, bevánszorgott a közeli erdőbe s reggel ott találta meg egy éjjeli őr a meztelen fiatalembert, akit bevitt a rendőrségre. A rendőrségen felöltöztették, aztán megkezdtek kihallgatását. Eleinte nem akarták hinni vallomását, annak ellenére, hogy a fiú megmutatta, hogy a teste tele van égési sebekkel és csalánkiütéssel. A detektívek a megjelölt helyen, Hofnagel ruhája közelében egy csomó félig elégett parfümös cigarettát és rengeteg elégett gyufaszálat találtak egy csomó gyufaskatulyával.

A rendőrség meglehetősen tanácsalanul áll a nem mindennapi esettel szemben és nem tudja, hol keresse az öt Alraune-flappert, akik az eszméletlenségig kinozták meg Hofnagel Mihályt.

Mérget ivott egy megfertőzött leány. Néhány esztendővel ezelőtt még szinte napirenden voltak azok a kinos és a dolgozó nőkre annyira megalázó jelenetek, hogy a főnökök és a magasabb hivatalnokok szinte kényszerítették a női alkalmazottakat és hivatalnokoknőket, hogy viszonyt kezdjenek velük. Esztendők alatt azután megszokták, hogy a nők épúgy munkaerők, mint a férfiak és az utóbbi időben ritkábban hangzottak el ilyen irányú panaszok.

Annál megdöbbentőbb az a bukáresti eset, amelynek áldozata Radulescu Constanza. A huszomhárom éves, kedves kis elárúsítónő az egyik Calea Victoriei uti üzletben volt alkalmazásban. Négy száz lejes kis butorozott szobában lakott, legegyszerűbb helyeken, gyakran pedig ott-hon evett, csak azért, hogy szerény fizetéséből kijöjjön.

Az egyik estén a szomszédai, akik mindannyian szerették a kedves, szimpatikus Radulescu Constanza, arra lettek figyelmesek, hogy ennek szobájából fájdalmas nyöszörgés hangzik ki.

Feltörték az ajtaját és behatoltak a pici szobába, amelynek vetetlen ágyán vonaglott görcsökbén, habzó szájjal az albérő leány.

Mentőket hívtak, kórházba szállították és ott injekciót adtak be neki, ami annyira magához térítette, hogy elmondotta, hogy marószodából, gyufaoldatból és jódtinktúrából készített egy méregkeveréket magának.

A napokban ugyanis főnöke azzal az ürüggyel, hogy az új árut el kell rendezni, zárás után ott marasztalta az üzletben. Magukra zárta az üzlet ajtaját és erkölcsstelen mérenyletet követett el a lányon.

Nem akart durva lenni, nem akart a legdrasztikusabb módon védekezni, mert féltette állását.

Most azután észrevette, hogy az aljas főnök a legborzalmasabb nemi betegséggel megfertőzte. Szégyenében, megalázott helyzetében, mivel tudta, hogy gyógyítani magát nincs elegendő pénze, a halált akarta választani. Vallomása után rövidesen ki is szenvedett.

A hatóságok megindították a nyomozást, hogy kiderítsék ki az az erkölcsstelen főnök.

Leszurta, megbecstelenítette az öreg szatir a 14 éves leányt. Vadállati kegyetlenséggel végrehajtott gyilkosság történt egyik Berlin

Pihenés

— Festmény —

közelében fekvő kis faluban. Egy tizennégy éves kislányt, aki egyedül maradt odahaza, meggyilkolta hatvannégyéves szomszédjuk.

A szerencsétlen kislány férjes nővére házában élt. Kis hugára vigyázott és rendszeresen csak a néhány hónapos kisgyermekkel volt odahaza, amíg a fiatal házaspár munkába volt.

Az udvaron lakott egy öreg ember is, aki állandóan simogatta és csókolgatta a kislányt, ami ellen ez hiába tiltakozott.

Tegnap délután részegen tért haza az öreg. Egyedül találta most is a kislányt, aki az alvó csecsemőt őrizte. A bestiális öregember rávetette magát a fejletlen gyermeklányra, betömte a száját és a rugkapálózó gyermeket bevonszolta szobájába. Mivel így sem tudott erőt venni rajta, késsel leszurta és a vérvesztéstől elgyengült, ájult leány ellen erkölcstelen merényletet követett el.

Amikor a szerencsétlen kislány nővére hazatért a munkából, kis-hugát holtan találta meg az öreg ember szobájában.

Mellette ott feküdt az alvadt vérben a kés, a gyermek ruhája rendetlenül gyűrődött kihűlt kis testére.

A gyilkos szatirt a korcsmában letartóztatták, lerészegedve.

A telefonnál

A professzor a kávéházban ül és az Archeologiai Értesítő utolsó számát olvassa. Az asszony így szól:

— Fiam, telefonálni megyek. — És telefonálni megy.

A telefonnál megismerkedik egy amerikai urral, aki megszőkteti. Argentiniába utaznak, ahol az asszonynak két gyermeke születik, a férfi viszont tönkre megy és meglop. Nincs más hátra, visszajön és bemegy a kávéházba, ahol ott ül a férje és az Archeologiai Értesítő legújabb számát olvassa. Mikor a felesége leül, feltolja a papaszemét és szeliden kérdi:

— Nos fiam, kaptál összeköttetést?

- Hogy vagy, kedves Oszkár?
- Nem jól.
- Nem jól? Miért?
- Nő van a dologban.
- Ne mondd. Nő?
- Igen. Nő a dalesz.

3 nap alatt eltüntetett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Du bist schon oben?

Grün az anyósa temetéséről jön haza és utközben leesik melllette egy téglá, majdnem agyon-

üti. Egy pillanatra megijed, de aztán mosolyogva felnéz az égre és így szól:

Was ist, du bist schon oben?

JUGOSZLÁVIAI

olvasóink részére ritka vásárlási alkalom:

„KÁVIÁR”

1931 év. I. fele 1—26. szám, 520 oldalon, kemény diszkóban, komplett összeállításban, a „Nőuralom” c. páratlanul érdekes regénnyel **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80**

„KÁVIÁR”

1933 év II. fele 27—52. szám, 562 oldalon, kemény diszkóban, komplett összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” című szenzációs cikksorozattal **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80.**

A két vaskos kötet ára 1082 oldalon, 400 Dinár bolti ár helyett: **Dinár 160**

Utánvét mellett v. az összeg előzetes beküldése ellenében azonnal szállítja a vezérképviselő:

Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod, D. D. Podruznica SUBOTICA, II.

Alkalmi

ajándékokat legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumonlu

órás és ékszerésznél
Timisoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

KOVÁCS SZÁVA

TIMIȘOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai székekben való kiszolgálás. Olcsó, polgári árak, figyelmes, pontos kiszolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timisoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Ez a hely

a Mia Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timisoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Károlyi József

uri fodrász

Timisoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

A tulajdonos

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timisoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

SZIGORU

masszázt ad urileány

Budapest, Eötvös ucca 26/b.

I. em. 10 főlépcsőház
(Andrássy utól a 4-ik ház) [34]

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krém
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellémes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas.

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (13)

Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

Megjelent

a 6 és 7-ik számú két új Bán-dor könyv:

Hét szüzlány története

és

Nőuralom

cimmel és mindazoknak, akik a két könyvet időköz-
ben megrendelték, utánvét mellett küldjük meg. Mind-
két könyv bibliofil (wieni) kiadásban, kemény disz-
kötésben, a szokott elegáns formában 200—200 drb
kézzel számozott példányban hagyta el a sajtót,
kizárólag gyűjtők és könyvbarátok részére, tehát a
könyvek szabad könyvkereskedői forgalomba nem
kerülnek. — A könyv darabja 100.— lei, külföldön
150.— lei, utánvét mellett azonnal szállítható.

Tekintettel a könyvek nagyon csekély példány-
számára, figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy akik
nem rendelték még a mai napig meg, megrendelé-
sükkel most már ne várjanak, mert a későn érkező
rendeléseket leszállítani nem tudjuk.

Bán-dor eddigi könyvei:

az alábbi árban, azonnal szállíthatók:

Kató egy urileány története (csak korlátolt példány-
ban) 150 lei, külföldön 200 lei

Kató mint asszony ... 100 lei, külföldön 150 lei

Kató válása, képekkel ... 100 lei, „ 150 lei

Vera naplója, kettős szám képekkel 200 lei, külf. 250 lei

Bestiák, kettős szám, képekkel 200 „ „ 250 lei

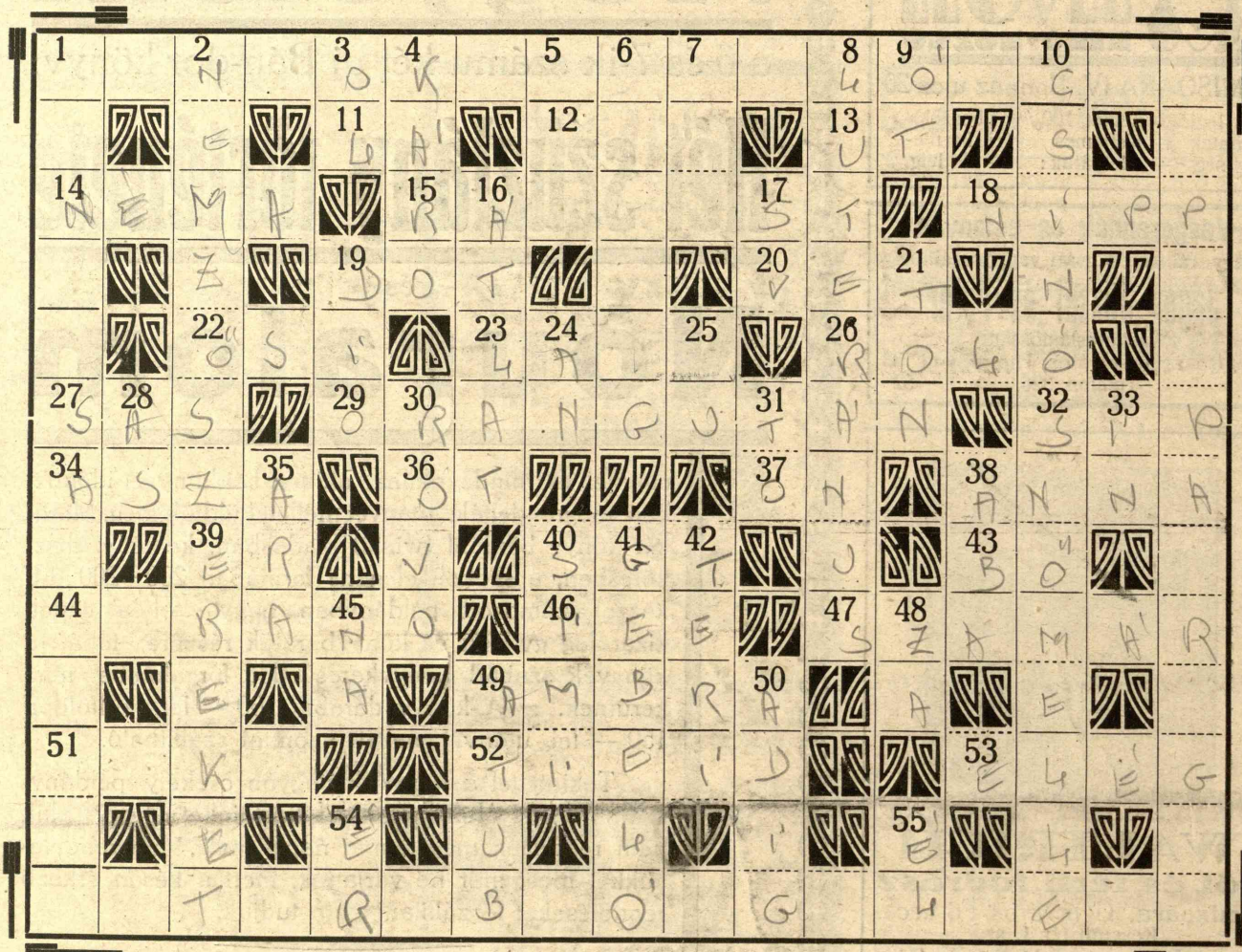
A hét darab könyv egyszerre megrendelve bel-
földön 850 lei, külföldön 1000 lei.

Csehszlovákiai megrendelőink a fenti könyveket
megrendelhetik és megvehetik mindama helyeken,
ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

Jugoszlávia területén levő olvasóink részére a lap 2-ik olda-
lán található teljes utbaigazítás, de e helyütt is közöljük,
hogy a fenti könyveket megrendelhetik utánvét mellett a
vezérképviselőnél: Medjunarodni Prom. Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.

2. sz. keresztrejtvény Közli : Reinhoffer József, Nové-Zámky (Érsekújvár)

Függőleges sorok:

2. Mindenkinek tisztán kell tartani
3. Állati lakhely
4. Lónév
5. Vissza: névelővel rokon
6. Vissza: betű pótl.: ilyen csomó is van
7. RÁZ betűi felkeverve
8. Felekezeti, vallás
9. Vissza: állóvíz
10. Férfiizgató (3 szó)
16. a szifán
17. Benne A val maró folyadék
19. Gyümölcs
21. Ilyen film is van (közh. id. szóval)
24. Német prepozíció
25. Janings film címe
28. Római aprópénz
30. Ilyen írás is van
31. Állóvíz
33. K-val szenvedés

35. Menyasszony
38. Régi magyar király előneve
40. Régi tánc
41. Kimustrált háziállat (2 szó)
42. Leány becenév
45. Kettőzve intő szó
48. Vissza: névelő
49. Vissza: ostoba
50. Vissza: kis kecske
54. folyóvíz eredete
55. Nem halt meg

Vízszintes sorok:

1. A nyíl irányában körbe a kiinduló pontba visszatérve a „Káviár” egy regényének címe, szerzőjének írói állneve stb. (10 szó).
11. Vissza: hamis
12. Folyadék
13. Városokat, falvakat köt össze
14. Nem beszél, vásári árusok adnak
18. Csecse-becse (szobrocskák)

19. D. O. T.
20. Gazda teszi
22. Régi
23. Francia város (fon)
26. Redőny (közh. id. szóval)
27. Madarak királya
29. Majomfaj
32. Hangszer
34. K-val földmives szerszám
36. Vissza: állóvíz
37. Fém
38. Női név
39. Betű fon
40. SEGÍT mássalhangzói
43. Tág
44. Ritka férfinév
46. I. E. E.
47. Háziállat (butaság jelképe)
49. Tömjén (jó illata van)
51. Fut, szalad
52. Nem enyéim
53. Elhamvad

Megfejtésül elegendő a vízszintes 1 és a függőleges 2 és 10 sorok beküldése